

PREGLED KANDIDATA ZA ČLANOVE HAZU

Za dopisne članove.....	str. 1-5
Za redovite članove.....	str. 6-23
Za članove suradnike.....	str. 24-38

DOPISNI ČLANOVI

Sunčica ČANIĆ rođena je 23. ožujka 1961. u Puli. Redovita je profesorica na Matematičkom odjelu Sveučilišta države Kalifornije (*Department of Mathematics, University of California*), u Berkeleyu, u SAD-u. Bavi se primijenjenom matematikom i jedan je od vodećih stručnjaka u svijetu u područjima parcijalnih diferencijalnih jednačbi, numeričkih metoda te matematičkog i računalnog modeliranja raznih fizičkih i fizioloških pojava. Izuzetno uspješno radila je na problemima kompresibilnog protoka i refleksija udara nestlačivih strujanja i interakcija fluida i struktura te na primjeni u kardiovaskularnom inženjerstvu i medicini, optimalnom dizajnu 1D hiperboličkih mreža s primjenom na dizajn medicinskih uređaja, na razumijevanju prostorne i vremenske koherencije u aktivnim sustavima, na interakciji fluida i struktura koji uključuju poroelastične medije motivirane dizajnom bioumjetnih organa, a nedavno je pokrenula istraživanje u područje stohastičke interakcije tekućine i strukture koja uključuje nestlačive, viskozne tekućine. Sunčica Čanić uspješno radi i na sasvim praktičnim problemima dizajna stentova surađujući sa znanstvenicima iz medicine iz Teksaškoga medicinskog centra (*Texas Medical Center*) u Houstonu te na problemima dizajna bioumjetne gušterače sa znanstvenicima iz *Biodesign Laba* na Sveučilištu države Kalifornije (*University of California*) u San Franciscu. Profesorica Sunčica Čanić autorica je više od stotine znanstvenih radova objavljenih u nizu prestižnih matematičkih i drugih znanstvenih žurnala. Njezina je istraživanja u okviru niza projekata financirala američka Nacionalna zaklada za znanost (*National Science Foundation*). Profesorica Čanić održala je brojna predavanja o svojim radovima, od čega se ističe da je pozvana da održi *Congressional Briefing on Applied Mathematics* na Capitol Hillu 6. prosinca 2011. Dobitnica je niza istaknutih nagrada i priznanja u SAD-u. Njezin utjecaj na razvoj primijenjene matematike u Hrvatskoj nemjerljiv je, ona aktivno surađuje s nizom matematičara mlađe i srednje generacije te na taj način pridonosi razvoju matematike u Hrvatskoj. Članica je uredništva matematičkog žurnala *Glasnik matematički*. Održala je pozvano i plenarno predavanje na *Hrvatskome matematičkom kongresu*.

* * * *

Csaba GYÓRGY KISS rođen je 1945. u Budimpešti. Povjesničar je mađarske i srednjoeuropskih književnosti i kulture. Studirao je mađarski i njemački jezik i književnost na budimpeštanskom Sveučilištu *Lóránd Eötvös* – diplomirao je 1968. Doktorirao je temom *Obiteljski roman u mađarskoj i poljskoj književnosti međuratnog razdoblja*. Danas je profesor emeritus Sveučilišta *Lóránd Eötvös*. Nakon diplome radio je u Istraživačkom institutu za pedagogiju visokog obrazovanja (do 1971.), zatim u Institutu za proučavanje mađarske književnosti Mađarske akademije znanosti (1974. – 1977., 1981. – 1985.). Sudjelovao je u Istraživačkoj skupini za istočnoeuropske književnosti na Sveučilištu *Lóránd Eötvös* (1978. – 1981.). Bio je jedan od osnivača Zaklade *Gábor Bethlen* i nakon 1985. djelovao je u tajništvu Zaklade. Između 1986. i 1992. radio je u Istraživačkom institutu za mađarsku kulturu. U razdoblju 1992. – 1995. bio je ravnatelj Instituta za srednju Europu. Od 1995. predavao je na Fakultetu za povijest kulture Sveučilišta *Lóránd Eötvös*. Bio je dugogodišnji predavač mađarske književnosti na Sveučilištu u Varšavi, a više je godina gostovao i u Krakovu, Pragu i Nitri. Jedan je od osnivača Katedre za hungarologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je predavao pet godina. Doktor je Mađarske akademije znanosti (stupanj koji prethodi redovnom članstvu). Pišući o književnosti, Csaba Kiss i sam je uvažen pisac. Bio je član Predsjedništva Mađarskog društva pisaca i član Predsjedništva Mađarskog P.E.N. centra. Sudjelovao je na svjetskom Kongresu P.E.N.-a u Dubrovniku 1993. kao mađarski delegat distancirajući se od projugoslavenskih stavova tadašnjeg predsjednika svjetskog i mađarskog P.E.N.-a Györgyja Konrada. Csaba Gy. Kiss dobitnik je Nagrade *Széchenyi*, najviše mađarske državne nagrade za znanost (2020.). Nositelj je Komandorskog križa, odličja za zasluge za Republiku Poljsku (2018.), te hrvatskog odličja Red hrvatskog pletera (2021.). Izbor u dopisno članstvo Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti priznanje je kako za osobne znanstvene i umjetničke dosege pojedinih inozemnih stvaralaca, tako i za njihove zasluge u afirmiranju hrvatskih vrijednosti u svijetu. U tom smislu Csaba Gy. Kiss nesumnjivo je sabrao sve razloge za taj izbor. Povezujući kulture Srednje Europe, „Druge Europe“, odnosno politički u stanovitoj mjeri sekundarne Europe, radeći na njihovoj zajedničkoj prepoznatljivosti, Kiss otkriva i afirmira i njihove zasebnosti. Bez obzira na povijesnopolitičke, često antagonistične odnose, Kiss nastoji uspostaviti nove mreže uzajamnosti temeljene na međusobnom poznavanju i uvažavanju. U brojnim radovima osvijetlio je primjere hrvatsko-mađarskih, pa i hrvatsko-poljskih, kulturnih odnosa kroz dugu, politički povezanu povijest. Izbor Csabe Gy. Kissa za dopisnog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti bio bi verifikacija njegove znanstvene usmjerenosti i prisutnosti koja je već dala vrijedne rezultate, a bio bi sigurno poticaj za Kissovo daljnje kroatističko djelovanje.

* * * *

Francisco Javier JUEZ GÁLVEZ rođen je 1962. u Madridu, u Španjolskoj. Na Sveučilištu Complutense u Madridu (*Universidad Complutense de Madrid*) 1984. završio je klasičnu filologiju, a potom je 1985. magistrirao. Na istom sveučilištu doktorirao je 1993. u znanstvenom polju filologije. U zvanju izvanrednog profesora (*profesor contratado doctor*) na sadašnjem Odsjeku za germanistiku i slavistiku Filološkog fakulteta UCM-a djeluje od akademske godine 2003./2004. Naknadno je na UCM-u diplomirao romansku filologiju (2007.) te je 2009. magistrirao na Fakultetu za politologiju i sociologiju. Bio je povjerenik izložbe *Marko Marulić y la Europa humanista*, najveće svjetske izložbe posvećene Maruliću, u organizaciji Španjolske nacionalne knjižnice u Madridu, održane od 13. ožujka do 14. travnja 2002. Na predavanjima i u studijskim posjetima gostovao je na više sveučilišta u Bugarskoj, Crnoj Gori,

Hrvatskoj, Italiji, Njemačkoj, Poljskoj, Portugalu, Rumunjskoj, Srbiji, Škotskoj, Španjolskoj i Turskoj. Član je uredništava ili savjetodavnih odbora časopisa u Argentini, Bugarskoj, Poljskoj, Portugalu, Srbiji, Španjolskoj i Hrvatskoj, gdje je član uredništva godišnjaka *Colloquia Maruliana* (od 2017.). Od 2004. član je Književnoga kruga Split. Dobitnik je nekoliko nagrada, među kojima se ističu Nagrada *Davidias* Društva hrvatskih književnika (2002.) i *11th IKSAD Science Award (Scientist of the Year for his outstanding scientific performance throughout the 2020 period)*. Francisco Javier Juez Gálvez ima respektabilnu bibliografiju s više od 100 rasprava i 10 knjiga posvećenih raznim filološkim temama iz slavistike, kroatistike i hrvatskoga latinizma. U svojim je radovima znatno pridonio recepciji hrvatske književnosti u Španjolskoj i hispanofonim zemljama, a najveći je njegov doprinos, zbog kojega se i izabire za dopisnoga člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, u proučavanju opusa Marka Marulića. U svojim je radovima profesor Juez Gálvez otkrio mnoga Marulićeva djela koja se nalaze u španjolskim knjižnicama, detaljno je proučio recepciju Marulića u Španjolskoj od 16. stoljeća naovamo te utvrdio utjecaj Marulića na neke španjolske i portugalske autore, poput Juana Lorenza Palomina i Andréa Rodriguesa de Évora. Cjelokupnim svojim djelovanjem profesor Juez Gálvez učinio je mnogo za promicanje hrvatske kulture, a posebno hrvatskoga latinizma, u Španjolskoj i drugim hispanofonim zemljama te za brendiranje Marka Marulića kao jednoga od najvažnijih ne samo hrvatskih nego i europskih autora humanizma i renesanse.

* * * *

Danica KRAGIĆ JENSFELT rođena je 1971. u Rijeci. Državljanica je Republike Hrvatske i Kraljevine Švedske. Udana je i majka je dvoje djece. Diplomirala je 1995. na studiju strojarstva Tehničkoga fakulteta Sveučilišta u Rijeci, a doktorirala je 2001. u znanstvenome polju računarstva na Kraljevskome tehnološkom institutu (KTH) u Stockholmu, gdje je od 2008. redovita profesorica. Članica je Kraljevske švedske akademije znanosti u Razredu za tehničke znanosti, kojim i predsjedava od 2020. Također je članica Kraljevske švedske akademije inženjerskih znanosti i suosnivačica Mlade švedske akademije. Počasna je doktorica Tehnološkog sveučilišta u Lappeenranti (*Lappeenranta University of Technology*), u Finskoj, i Sveučilišta u Rijeci te direktorica za vanjske odnose najvećega švedskog istraživačkog programa u području umjetne inteligencije, autonomnih sustava i programiranja Zaklade Wallenberg. Svjetski je priznata znanstvenica u polju robotike i umjetne inteligencije čija znanstvena istraživanja imaju iznimno važnu ulogu u primjeni umjetne inteligencije u robotskim sustavima. Njezin je znanstveni interes posebice izražen u razvoju autonomnih robotskih sustava za manipulaciju objektima koji se zasnivaju na računalnome vidu i višeosjetilnim sustavima te na primjeni algoritama umjetne inteligencije i strojnoga učenja. Objavila je više od 500 časopisnih i konferencijskih radova te je održala više od 20 plenarnih predavanja na međunarodnim znanstvenim konferencijama. Bila je koordinatorka ili vodeća istraživačica na više od 20 projekata koje je financirala Europska unija, a jedan je od rijetkih europskih znanstvenika kojem su odobrena tri projekta Europskoga istraživačkog vijeća: *ERC Starting Grant*, *ERC Advanced Grant* i *ERC Synergy Grant*. Za svoj je znanstveni rad dobila brojne nagrade i priznanja. Profesorica Kragić Jensfelt aktivno je uključena u nastavnu djelatnost na KTH-u. Osmislila je nekoliko predmeta u području umjetne inteligencije i robotike, a posebno je istaknuta u mentorstvu doktoranada i poslijedoktoranada. Od njih 50-ak gotovo je polovica zaposlena na radnim mjestima sveučilišnih profesora na vodećim europskim i američkim sveučilištima ili na čelnim mjestima u najvećim svjetskim visokotehnološkim poduzećima. Njezin vizionarski pogled na mogućnosti primjene robotike i

umjetne inteligencije u unaprjeđenju proizvodnje motivirao je poduzeća SAAB, H&M Group i FAM da je uključe u svoje upravne odbore.

Dugi niz godina surađuje sa Sveučilištem u Rijeci, na kojemu je bila i članicom Međunarodnoga znanstvenog savjeta, te s Fakultetom elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu na provedbi europskih projekata, a bila je i sunositeljicom predmeta na doktorskom studiju.

* * * *

Dimitri KRAINIC rođen je 1966. u Celju. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a specijalizaciju iz neurologije završio je na Sveučilištu Harvard (Massachusetts General Hospital), gdje je postigao zvanje profesora neurologije. Nakon više od dvadeset godina na Harvardu preuzeo je mjesto predstojnika Klinike za neurologiju na Medicinskom fakultetu Feinberg (Feinberg School of Medicine) u Chicagu, gdje je i direktor Instituta za neuroznanost te direktor Centra za neurogenetiku. Kao jedan od vodećih istraživača u području neurodegenerativnih istraživanja profesor Krainc definirao je ključne molekularne putove u patogenezi neurodegeneracije kod Huntingtonove i Parkinsonove bolesti, posebice otkrivanjem mitohondrijskih i lizosomskih putova. Njegova je istraživačka grupa napravila temeljno otkriće izravnih kontakata između mitohondrija i lizosoma (objavljeno u časopisu Nature) pružajući novi pristup za proučavanje tih organela u zdravlju i bolesti. Važno je istaknuti da je istraživačka grupa prof. Krainca otkrila patogene mehanizme neurodegeneracije kod Parkinsonove bolesti opažene samo u ljudskim neuronima, ali ne i u modelima miševa (objavljeno u časopisu Science). To ključno otkriće objašnjava zašto pretkliničke studije životinjskih modela Parkinsonove bolesti nisu prevedene na klinička ispitivanja na ljudima. Kraincov rad pruža novi okvir za razvoj ciljanih terapija za Parkinsonovu bolest koje se temelje na detaljnom mehaničkom razumijevanju bolesti u relevantnim ljudskim neuronima. Na temelju tih otkrića njegova je istraživačka grupa razvila nove terapijske pristupe koji su trenutno u kliničkim ispitivanjima za pacijente s Parkinsonovom bolešću. Prof. Krainc u posljednjih je 10 godina kao voditelj Klinike za neurologiju unaprijedio kliniku u jednu od pet najboljih u SAD-u. Utrostručio je istraživanja i kliničke usluge te osnovao nekoliko centara i Institut za neuroznanost, kojeg je voditelj. Na Medicinskom fakultetu u Zagrebu osnovao je Centar za funkcionalnu genomiku, organizirao edukaciju voditelja Centra na Harvardu te osigurao dolazak vodećih proizvođača genetičke opreme. Kumulativni Impact Factor njegovih 10 najznačajnijih radova kao zadnjeg autora iznosi 567 (56 po radu). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za svoj rad, uključujući Javits Neuroscience Award i Nagradu za izvanrednog istraživača koju dodjeljuje Nacionalni institut za zdravlje u SAD-u (NIH). Izabran je u Udrugu američkih liječnika (Association of American Physicians), američku Nacionalnu medicinsku akademiju (National Academy of Medicine), koja je dio američke Nacionalne akademije znanosti, inženjerstva i medicine (National Academy of Science, Engineering and Medicine), i američku Nacionalnu akademiju izumitelja (National Academy of Inventors). Krainc je i prvi neamerikanac izabran za predsjednika Američkoga neurološkog udruženja (ANA) od njegova osnutka prije 150 godina.

* * * *

Katarina LIVJANIĆ rođena je 1966. u Zadru. Međunarodna je stručnjakinja za izvedbu glazbe ranoga srednjovjekovlja. Diplomirala je i magistrirala muzikologiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, doktorirala na Sveučilištu Sorbonne (*Ecole Pratique des Hautes Etudes*) u Parizu, a

usavršavala se i u pjevanju. Više od 20 godina bila je profesorica na Sorbonni, a od 2019. djeluje i kao profesorica na svjetski uglednoj *Scholi Cantorum Basiliensis*, visokoj glazbenoj školi i istraživačkom institutu utemeljenima 1933. u Baselu, u Švicarskoj, gdje vodi Katedru vokalne glazbe. Redovito gostuje kao pozvani profesor ili rezidencijalni umjetnik na renomiranim sjevernoameričkim i europskim sveučilištima (npr. *Harvard, Yale, Wellesley, Boston University, Fondazione Cini*) i festivalima (npr. *Cité de la musique* u Parizu, *BOZAR* u Bruxellesu, *Edinburgh International Festival, WDR*, u Utrechtu, Amsterdamu i drugdje). Za svoj rad (izvedbe i istraživačko-skladateljski aranžmani) dobila je 2016. godine visoko odličje francuske vlade *Chevalier des Arts et des Lettres*, a francuska i međunarodna kritika nagradile su je za visoku razinu njezinih snimaka priznanjima poput *Diapason d'or* i *Choc du monde de la musique*. Tako je, prema glazbenome časopisu *Diapason*, program iz hrvatske glazbene baštine *Tondalova vizija* proglašen najboljim nosačem zvuka sa srednjovjekovnom glazbom u svijetu za 2004. godinu. Godine 1996. osnovala je međunarodni ansambl *Dialogos*, s kojim otada izvodi srednjovjekovni repertoar i vlastite originalne glazbeno-scenske projekte temeljene na srednjovjekovnim izvorima, često s temama iz rane hrvatske povijesti i na temelju zabilježbi izvornoga glagoljaškog pjevanja, u kojima srednjovjekovni repertoar poprima nove dimenzije kroz suvremenu scensku obradu i izvedbu. Nastupala je u većem broju europskih zemalja te u Kanadi, Australiji, Sjevernoj Africi i Latinskoj Americi, uključujući brojne radijske i televizijske produkcije. Osim bavljenja srednjovjekovnom glazbom, aktivna je i u interpretaciji suvremene glazbe: posljednjih je godina prouzvela cikluse koje su za nju skladali naš nedavno preminuli akademik Davorin Kempf te francuski skladatelj Thierry Pécou, s čijim ansamblom *Variances* također povremeno nastupa. Objavljuje i znanstvene i stručne članke u svjetskim časopisima specijaliziranim za ranu glazbu, a ujedno je i autorica jednog sveska u renomiranoj zbirci *Paléographie Musicale*, pokrenutoj 1889. u Solesmesu, u Francuskoj. Katarina Livljanić danas je zacijelo najistaknutiji glazbenik hrvatskog podrijetla koji djeluje u inozemstvu, gdje na specifičan i vrlo uspješan način na najvišoj razini promiče hrvatsku glazbenu kulturu.

* * * *

REDOVITI ČLANOVI

I. RAZRED ZA DRUŠTVENE ZNANOSTI

Stanko ANDRIĆ rođen je 1967. u Strizivojnoj. Završio je studij latinskog jezika i rimske književnosti i francuskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te je doktorirao 1998. iz znanstvene grane povijesti na Odsjeku za srednjovjekovne studije Srednjoeuropskoga sveučilišta u Budimpešti. Od 1996. zaposlen je u Hrvatskom institutu za povijest – Podružnici za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, u Slavonskom Brodu, gdje je 2012. – 2021. obnašao dužnost predstojnika; od 2020. u zvanju je znanstvenog savjetnika u trajnom izboru. Pretežno se bavi srednjovjekovnom poviješću istočne Hrvatske. Objavio je više autorskih, priređivačkih i uredničkih znanstvenih i stručnih knjiga. Od 2001. glavni je urednik historiografskog časopisa *Scrinia Slavonica*. Bavi se i književnim radom te objavljuje eseje i pripovjednu prozu. Dobitnik je uglednih nagrada za historiografski i književni rad. Živi u Osijeku. Stanko Andrić plodan je znanstvenik – dosad je objavio šest autorskih znanstvenih knjiga (od kojih je jedna izašla i u inozemnim izdanjima na engleskom i na mađarskom jeziku), pet uredničkih ili priređivačkih te tri stručne knjige, kao i više od 80 znanstvenih radova u domaćim i inozemnim časopisima i zbornicima, blizu 50 enciklopedijskih članaka te desetke manjih priloga i članaka. Bio je voditelj ili suradnik na više znanstvenih projekata te je izlagao na brojnim (oko 60) domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima. Za historiografski je rad dobio dvije domaće i jednu inozemnu nagradu. Stanko Andrić povjesničar je širokih istraživačkih interesa – kako u tematskom (crkvena i religijska povijest, kulturna povijest, politička i vojna povijest, povijest naselja i plemićkih obitelji i dr.), tako i u kronološkom smislu (kasna antika, srednji vijek, rani novi vijek). Temama kojima se bavi pristupa minuciozno i s akribijom oslanjajući se na svoju filološku naobrazbu, koja mu omogućuje pomno iščitavanje izvora, uglavnom na latinskom jeziku. Svojim ukupnim radom dao je krupan doprinos recentnom unaprjeđenju i podizanju znanstvene razine istraživanja starije povijesti istočne Hrvatske. Stanko Andrić ima veliko međunarodno studijsko i istraživačko iskustvo (Budimpešta, Pariz, Rim, Firenca, Napulj i dr.) te iskustvo u korištenju i objavljivanju arhivske rukopisne građe, osobito na latinskom jeziku, tako da se može mjerodavno uključiti u buduće poslove izdavanja povijesnih izvora, što je tradicionalna i važna djelatnost Akademije.

* * * *

Robert MATIJAŠIĆ rođen je 1957. u Puli. Diplomirao je arheologiju i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1979. Od veljače iste godine radio je u Arheološkome muzeju Istre u Puli kao kustos na Odjelu za antičku arheologiju. U muzejskoj struci prošao je sve stupnjeve od kustosa do muzejskog savjetnika i ravnatelja. Doktorirao je 1994. s temom *Gospodarska povijest antičke Istre: arheološki izvori za poznavanje društveno gospodarskih odnosa u Istri u antici, I-III st.*, a 1996. stekao je znanstveno-nastavno zvanje docenta te se zapošljava na neodređeno vrijeme na Pedagoškom fakultetu u Puli (danas Sveučilište Jurja Dobrile u Puli). Od 2012. godine u zvanju je redovitog profesora u trajnom izboru, predaje predmete stare povijesti i klasične arheologije. Jedan je od osnivača Studija arheologije na Sveučilištu u Puli (2018.). Objavio je devet knjiga (četiri znanstvene, tri priručnika/udžbenika, jedan prijevod sa znanstvenim aparatom i jedna publicistička), 16 poglavlja u skupnim knjigama i monografijama, 103 znanstvena rada u časopisima i zbornicima s domaćih i međunarodnih skupova, 104 stručna i pregledna rada u časopisima i zbornicima s domaćih i međunarodnih skupova, 40 prikaza, ocjena i bilježaka u stručnim časopisima i tisku te sedam uredničkih knjiga. Objavio je i tri prijevoda stručno-znanstvenih knjiga. Za člana suradnika HAZU izabran je 2014. Nakon izbora objavio je četiri poglavlja u skupnim knjigama i monografijama, 24 znanstvena rada u časopisima i zbornicima s domaćih i međunarodnih skupova, 18 stručnih i preglednih radova u časopisima i zbornicima, devet prikaza, ocjena i bilježaka u stručnim časopisima i tisku te dvije uredničke knjige. Upravo mu je objavljena jedna prijevodna knjiga. Od publikacija se posebno ističu dvije knjige: *Povijest hrvatskih zemalja u antici do cara Dioklecijana* (Zagreb, 2009.) i *Povijest hrvatskih zemalja u kasnoj antici od Dioklecijana do Justinijana* (Zagreb, 2012.), izvrsne i zaokružene sinteze povijesti svih hrvatskih krajeva od početaka do kraja antike. Bio je voditelj više znanstvenih projekata koje je financiralo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, suradnik na jednom projektu Hrvatske zaklade za znanost (HRZZ-RATROPH-IP-2013-2370) i voditelj jednoga trogodišnjeg projekta Zaklade, s proračunom od 3.000.000 HRK (*Arheološki krajolik u održivom razvoju turizma Općine Vrsar* (HRZZ-PAR-2017-02-1)). Objavljuje u Hrvatskoj i inozemstvu na hrvatskom, engleskom i talijanskom jeziku tekstove s hrvatskom ili inozemnom recenzijom. Više je puta bio na studijskim boravcima u inozemstvu, sudjelovao je na vrlo mnogo međunarodnih znanstvenih skupova te je intenzivno radio i nakon izbora za člana suradnika HAZU.

* * * *

Jasna ČAPO rođena je 1961. u Zagrebu. Diplomirala je 1984. etnologiju i francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Magistrirala je i doktorirala 1990. na Sveučilištu države Kalifornije (*University of California*) u Berkeleyu, u SAD-u. Dobitnica je stipendije njemačke Zaklade *Alexander von Humboldt* (2001. – 2002.).

Od 1986. zaposlena je u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, od 2006. na radnome mjestu znanstvene savjetnice u trajnom zvanju. U Institutu je vodila domaće i međunarodne znanstvene projekte. U zvanje naslovne redovite profesorice izabrana je na Hrvatskim studijima 2006. Predavala je na (pred)diplomskim i doktorskim studijima u Zagrebu, Dubrovniku, Rijeci, Beču i Ljubljani. Dobitnica je Državne nagrade za znanost za 1998. godinu. Znanstveni opus dr. sc. Jasne Čapo sastoji se od šest knjiga (četiri autorske, dvije suautorske), osam (su)uredničkih zbornika, 103 izvorna znanstvena rada te pedesetak stručnih radova. Suautorica je kapitalnih djela o hrvatskoj tradicijskoj kulturi; sveučilišnog priručnika o etnografskoj metodologiji; međunarodno zapažene knjige o prisilnoj migraciji vojvođanskih Hrvata u Hrvatsku 1990-ih (hrvatsko i američko izdanje); monografije o ekonomskoj migraciji Hrvata u Njemačku 1960-ih (hrvatsko i njemačko izdanje).

Opus Jasne Čapo karakteriziraju tematska raznolikost, reinterpretacija klasičnih tema hrvatske etnologije (običaji, seoske tradicije, obitelj i zadruga), uvođenje novih tema u etnologiju (izbjegličke migracije 1990-ih, međunarodne ekonomske migracije, koetničke, povratničke migracije i recentna imigracija u Republici Hrvatskoj), visoka kvaliteta radova i uravnotežena prisutnost na domaćoj i stranoj znanstvenoj sceni. Karakterizira ga i interdisciplinarni znanstveni rad na razmeđima etnologije i povijesne demografije te etnologije i sociologije migracija. Dr. sc. Jasna Čapo dala je doprinos i u sveučilišnoj nastavi, recenziranju projekata i radova za strane zaklade za znanost i časopise te afirmaciji hrvatske etnologije u inozemstvu. Bogat znanstveni opus i stručno djelovanje dr. sc. Jasne Čapo odlikuje znanstvena i stručna izvrsnost, čime pristupnica ispunjava uvjete za izbor za redovitu članicu HAZU. Njezin dosadašnji rad i rezultati, uz osobine kao što su svestranost, posvećenost, rad na etabliranju hrvatske etnologije u inozemstvu te osobni integritet, jamac su dobrog izbora Razreda, imajući u vidu i činjenicu da su začeci moderne hrvatske etnologije prije više od jednoga stoljeća vezani uz Akademiju. Razred vjeruje da bi izbor dr. sc. Jasne Čapo za redovitu članicu HAZU u Razredu za društvene znanosti ispunio svoju svrhu.

* * * *

Nevenka ČAVLEK rođena je 1958. u Klokovcu, u Općini Krapinske Toplice. Zaposlena je na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao redovita profesorica u trajnom izboru na Katedri za turizam. Objavila je više od 170 znanstvenih i stručnih radova, tri sveučilišna udžbenika i jednu knjigu. Sudjelovala je na više od 30 međunarodnih konferencija. Glavna je i odgovorna urednica znanstvenog časopisa *Acta Turistica* i članica uređivačkih odbora nekoliko renomiranih znanstvenih časopisa u svijetu. Bila je voditeljica poslijediplomskog studija Međunarodni turizam u nacionalnoj ekonomiji te specijalističkoga sveučilišnog studija Menadžment turizma. Triput je dobila Nagradu *Mijo Mirković* za znanstveni rad, a u 2015., 2016. i 2017. godini dobila je priznanje Ekonomskog fakulteta za poseban doprinos znanstvenoj produktivnosti za najcitiraniji rad autora/djelatnika Fakulteta u bazi podataka *WoS Core Collection*. Za svoj besprijekoran međunarodni znanstveni angažman primila je *Global Perspective Award* od Sveučilišta u Pečuhu 2022. godine, a uvrštena je i među 18 vodećih ekonomista iz područja ekonomike turizma u svijetu, što dodatno potvrđuje njezinu međunarodnu znanstvenu afirmiranost. Objavljeni znanstveni radovi Nevenke Čavlek mogu se svrstati u četiri područja: 1) istraživanja ekonomike i menadžmenta turističkog posredovanja u kojima se bavi posljedicama koje u gospodarskom i općedruštvenom razvoju izaziva uključivanje organizatora putovanja u turistički razvoj, što je uvrštava među prve znanstvenike u svijetu koji taj problem sagledavaju holistički i na globalnoj razini; 2) istraživanja konsolidacijskih procesa na svjetskom turističkom tržištu u kojima kritički analizira kretanja kapitala multinacionalnih korporacija u području turizma, preusmjeravanje turističkih tokova pod utjecajem tog kapitala, stvaranje strateških saveza i posljedice koje takva kretanja ostavljaju na odnose na međunarodnom turističkom tržištu, ali i na Hrvatsku; 3) istraživanje osnovnih tržišnih parametara razvoja turizma i sporta kojim u teoriju ekonomike i menadžmenta turizma i sporta uvodi novo viđenje utjecaja na turističke potrošače; 4) istraživanja o prilagodbi turističkih destinacija klimatskim promjenama. Svojim se ukupnim znanstvenim i stručnim radom potvrdila kao znanstvenica s iznimnim doprinosom unapređenju znanosti u polju ekonomije, u grani turizma, što je osobito važno za opći gospodarski razvoj Republike Hrvatske. Njezini su radovi po svojoj visokoj vrijednosti općenito priznati kako u zemlji, tako i u međunarodnoj znanstvenoj zajednici.

* * * *

Igor MIKECIN rođen je 1968. u Zagrebu, gdje je završio osnovnu školu i Klasičnu gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je filozofiju i germanistiku, a zatim je magistrirao i doktorirao iz povijesti filozofije. Znanstveno se usavršavao na Sveučilištu u Tübingenu i Sveučilištu Sapienza u Rimu. Radio je kao sveučilišni nastavnik na Odsjeku za filozofiju Filozofskoga fakulteta u Zadru Sveučilišta u Splitu i na Odsjeku za filozofiju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Osijeku. Od 2008. radi na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, od 2019. u zvanju redovitog profesora. Gostujuća predavanja održao je na sveučilištima u Tübingenu i Pragu. Obnašao je dužnost pročelnika Odsjeka za filozofiju Filozofskog fakulteta u Osijeku i dužnost pročelnika Odsjeka za filozofiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 2010. godine do danas obnaša dužnost predstojnika Katedre za povijest filozofije na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Član je suradnik na projektima Udruženja za fenomenologijsku filozofiju u Tübingenu i drugih uglednih inozemnih istraživačkih centara za hermeneutičku filozofiju i fenomenologiju u Wuppertalu, Koblenzu i Tübingenu. Jedan je od voditelja niza znanstvenih konferencija *Klassische deutsche Philosophie* u Interuniverzitetskom centru u Dubrovniku u suradnji s Institutom za filozofiju Zagreb i Bavarskom akademijom znanosti. Jedan je od osnivača i voditelja mreže *Philosophy and Interdisciplinarity* u okviru Srednjoeuropskoga programa sveučilišne razmjene nastavnika i studenata CEEPUS. Suradnik je Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja Republike Hrvatske i član Matičnog odbora za filozofiju, teologiju i religijske znanosti Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje, znanost i tehnološki razvoj Republike Hrvatske. Član je uredništva znanstvenoga časopisa Hrvatskoga filozofskog društva *Filozofska istraživanja* i izdavačkog savjeta biblioteke *Filozofska istraživanja*. Glavni je urednik filozofske biblioteke *Philosophia* u izdavačkom poduzeću Školska knjiga. Djelatan je član Matice hrvatske, a obnašao je i dužnost pročelnika Odjela za filozofiju Matice hrvatske. Igor Mikecin autor je znanstvenih knjiga i brojnih izvornih znanstvenih radova pretežno iz povijesti filozofije, posebno povijesti grčke filozofije i njemačke klasične filozofije, a isto tako i iz ontologije i filozofije jezika. Dokazao se i kao izvrstan prevoditelj klasičnih filozofijskih djela sa starogrčkoga i njemačkoga na hrvatski jezik. Prisutan je na međunarodnoj znanstvenoj sceni s pozvanim izlaganjima na uglednim inozemnim znanstvenim skupovima i s radovima u prestižnim stranim časopisima i zbornicima. Jedan je od naših najistaknutijih istraživača povijesti grčke filozofije, a vodeći je stručnjak za povijest ranogrčke filozofije, što je potvrdio objavljivanjem dviju opsežnih i veoma zapaženih monografija o Heraklitu i Parmenidu. Njegova iznimna i općepriznata postignuća u znanstvenoj i stručnoj djelatnosti zaslužuju najviše priznanje po svojoj visokoj vrijednosti i znatnom znanstvenom doprinosu. Na temelju tih postignuća od Igora Mikecina kao redovitog člana u Razredu za društvene znanosti može se očekivati vrstan doprinos u mnogim djelatnostima HAZU.

* * * *

II. RAZRED ZA MATEMATIČKE, FIZIČKE I KEMIJSKE ZNANOSTI

Nikola BASARIĆ rođen je 1975. u Zagrebu. Diplomirao je na Fakultetu kemijskoga inženjerstva i tehnologije te stekao akademski stupanj doktora kemijskih znanosti 2002. na Sveučilištu u Zagrebu. Više godina usavršavao se na Sveučilištu u Leuvenu (*University of Leuven*), u Belgiji, i na Sveučilištu u Victoriji (*University of Victoria*), u Kanadi. Od 2004. radi u Institutu *Ruđer Bošković*, gdje je 2023. godine izabran u zvanje znanstvenog savjetnika u trajnom izboru. Nesporno je vodeći autoritet u Republici Hrvatskoj koji povezuje znanstvena područja organske sintetske kemije, fotokemije i fotofizike. Objavio je više od 120 znanstvenih radova u časopisima baze *WoS*, većinom prve vrijednosne skupine (Q1), citiranim više od 2.500 puta, uz h-indeks 25. Pročelnik je Sekcije za organsku kemiju Hrvatskoga kemijskog društva, član Europskoga fotokemijskog udruženja (*European Photochemical Association*) te član IUPAC-ova područnoga Vijeća za fotokemiju. Kao član suradnik HAZU od 2020. godine vrlo je aktivan u radu Odbora za kemiju. Vodio je tri projekta Hrvatske zaklade za znanost i projekt UKF. Bio je mentor pri izradi šest doktorata te je nositelj kolegijā na sveučilištima u Zagrebu i Rijeci. Za znanstvena postignuća dobio je dvije nagrade Hrvatskoga kemijskog društva (Nagradu *Leopold Ružička* i Nagradu *Vladimir Prelog*), Godišnju nagradu Društva sveučilišnih nastavnika mladim znanstvenicima te Državnu godišnju nagradu za znanstvene novake.

* * * *

Hrvoje BULJAN rođen je 1972. godine. Doktorirao je 2002. na Fizičkom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, gdje je sada redoviti profesor. U svjetskoj znanosti postigao je vrhunske znanstvene rezultate na nekoliko znanstvenih područja: plazmona u grafenu, topoloških rešetki, jednodimenzionalnih kvantnih sustava izvan ravnoteže, djelomično koherentnih valova svjetlosti u fotoničkim materijalima i kaotičnih mapa s rupama. Grafen ima velik potencijal za primjene u znanstveno-tehnološkom razvoju. Buljan je teorijski otkrio, u suradnji s uglednim fizičarom Soljačićem iz Tehnološkog instituta države Massachussets (*Massachussets Institite of Technology*), u SAD-u, kako ta pobuđenja imaju velik potencijal za daljnji razvoj nanofotonike. Napravio je niz važnih znanstvenih otkrića uključujući razvoj teorije za opis nelinearnih topoloških sustava, prva istraživanja međuigre topologije, nelinearnosti i nehermitičnosti sustava (zajedno s grupom prof. Z. Chena sa Sveučilišta Nankai u Kini), uvođenje koncepta supsimetrije za opis topoloških faza sa simetrijama, prijedlog za eksperimentalnu realizaciju Weylovih fermiona u optičkim rešetkama (u suradnji s M. Soljačićem i W. Ketterleom, dobitnikom Nobelove nagrade 2001. godine), prijedlog za eksperimentalnu realizaciju aniona u nemeđudjelujućim 2D sustavima te prijedlog eksperimentalne realizacije 4D fotoničkih rešetki. U tim publikacijama Buljan je dopisni autor, po čemu se vidi njegov bitan doprinos navedenim istraživanjima. U nizu istraživanja iz kvantne optike Buljan je surađivao s uglednim izraelskim akademikom Segevom iz Znanstvenog instituta Technion. Buljan je prvi objavio egzaktna rješenja za vremenski ovisan Lieb-Liniger plin te je ostvario niz važnih doprinosa razumijevanju prostiranja djelomično koherentne svjetlosti u nelinearnim materijalima. Svojim djelovanjem znatno je pridonio razvoju fizike kondenzirane materije u Hrvatskoj. Buljan ima i važnu ulogu pri uključivanju hrvatskih znanstvenika u Europski znanstveni projekt.

* * * *

III. RAZRED ZA PRIRODNE ZNANOSTI

Marijan HERAK rođen je 1956. u Zagrebu. Doktorirao je 1991. na Sveučilištu u Zagrebu. Po struci je seizmolog, a cijeli je radni vijek proveo na Geofizičkom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu. Svestran je znanstvenik te se bavio brojnim aspektima opažачke i teorijske seizmologije. Među njima se ističu seizmičnost Hrvatske, postupci lociranja potresa i njihove kvantifikacije, određivanje svojstava seizmičkih izvora i unutrašnjosti Zemlje te seizmički hazard i rizik. Od važnijih rezultata valja spomenuti definiciju i postupak inverzije HVSR spektra, kalibracijsku funkciju za definiranje magnitude M_s , koja se navodi i u međunarodnim seizmološkim priručnicima, te prvu suvremenu kartu seizmičkog hazarda na području Hrvatske koja je i danas podloga za protupotresno projektiranje. Objavio je 97 znanstvenih radova (od toga 81 u časopisima uključenima u bazu *Web of Science*, oko tri četvrtine u prvom ili drugom kvartilu), 90 priopćenja sa znanstvenih skupova, dvije knjige (suurednik), devet poglavlja u knjigama te brojne radove na popularizaciji struke. Radovi su mu citirani prema bazi *Web of Science* oko 1.500 puta uz h-indeks 20, dok *Google Scholar* registrira oko 3.000 citata i h-indeks 29. Prema svojoj znanstvenoj produkciji te po odjeku objavljenih radova, Marijan Herak vodeći je hrvatski seizmolog svoje generacije.

Marijan Herak bio je glavni istraživač na sva četiri nacionalna znanstvena projekta iz seizmologije što su ih financirali Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i Hrvatska zaklada za znanost u razdoblju 1996. – 2019. Sudjelovao je i u izvođenju 18 međunarodnih znanstvenih projekata, od kojih je na njih 15 bio suvoditelj projekta ili voditelj hrvatskog tima. Važan aspekt djelovanja profesora Heraka jest doprinos seizmološkoj praksi pisanjem računalnih programa. I danas su u rutinskoj svakodnevnoj uporabi njegovi programi za lociranje i analizu potresa, za inverziju mjerenja mikroseizmičkog nemira (taj se program koristi širom svijeta) kao i za procjenu hazarda ili modeliranje makroseizmičkih opažanja.

Držao je nastavu studentima geofizike iz osam kolegija na svim razinama studija. Kolegije je stalno osuvremenjivao te je za neke napisao i opširna skripta. Bio je mentor pri izradi osam magistarskih i doktorskih radova. Obnašao je brojne dužnosti u hrvatskoj i međunarodnoj znanstvenoj i akademskoj zajednici. Tako je primjerice bio prodekan PMF-a, predsjednik Vijeća prirodoslovnog područja Sveučilišta, predsjednik Znanstvenog vijeća za daljinska istraživanja HAZU, predstavnik Hrvatske u Europskoj seizmološkoj komisiji te član Povjerenstva za dodjelu Plinijeve medalje Europske geofizičke unije. Marijan Herak od 2006. godine član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Sveučilište u Zagrebu dodijelilo mu je Nagradu *Andrija Mohorovičić* te počasni naslov *professor emeritus*.

* * * *

VI. RAZRED ZA KNJIŽEVNOST

Helena SABLIĆ TOMIĆ rođena je 1968. u Osijeku. Ugledna je književnica, književna znanstvenica, scenaristica i urednica. Doktorsku disertaciju obranila je 2001. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, 1992. – 2006. radi na Filozofskom fakultetu u Osijeku, a od 2006. dekanica je Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku. Na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku predaje u statusu redovite profesorice u trajnom zvanju kolegije iz područja književnosti i kulture. Voditeljica je Doktorske škole Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera i prva ambasadorica Deska Kreativna Europa. U uredništvu je časopisa Matice hrvatske *Kolo* 1998. – 2009., a u uredništvu časopisa *Forum* od 2022.

Objavila je 23 knjige i više od sto znanstvenih i stručnih radova, napisala je 15 filmskih scenarija za dokumentarne filmove o klasicima hrvatske književnosti i kulture, jedna je od najistaknutijih književnih kritičarki koja kontinuirano od 1995. piše književnu kritiku u hrvatskim časopisima, novinama i radijskim emisijama (*Vjesnik*, *Hrvatska revija*, *Književna revija*, *Kolo*, *Forum*, 1. program HRT-a). Dobila je desetak nagrada za svoj književni i znanstveni rad, među njima Nagradu Stipana Bilića-Prčića Zaklade HAZU za monografiju *U osječkom Nutarnjem gradu* te međunarodne nagrade *Ars longa, vita brevis* za najbolju prevedenu knjigu eseja u Makedoniji (*O strasti, čitanju, dokolici*) i *Akademija Mediterana* za ukupni stvaralački i književni opus u Strugi. Na području znanosti o književnosti prva je uvela teoriju autobiografije i bavila se autobiografskim pismom, što je postao temelj njezina književnog i esejističkog interesa za problematiku identiteta u rasponu od osobnoga do gradskoga. Nagrađena monografija Helene Sablić Tomić *U osječkom Nutarnjem gradu* cjelovita je slika kulture grada Osijeka kao dijela nacionalne (hrvatske) i regionalne (slavonske) tradicije ostvarena u susretu različitih znanstvenih grana na literarno osebujan i stilistički profinjen način razotkrivanjem identiteta grada zapisanog u arhitekturi, ulicama, običajima i sjećanjima. Scenariji za dokumentarne filmove o Ireni Vrkljan, Božidaru Violiću, Željku Senečiću, Mariji Sekelez, Tomislavu Sabljaku, Andriji Mutnjakoviću i dr. vrsni su intimistički filmski eseji kojima se portretira do sada neotkrivena strana osobe i njezin često skriveni identitet. Kao priznata književnica i esejistica, kao književna znanstvenica i kritičarka u svim medijima, kao urednica u časopisima i, napokon, kao osoba u samome vrhu na kulturnoj sceni u Osijeku, Helena Sablić Tomić donijet će u Razred za književnost nove ideje i pridonijeti ugledu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

* * * *

Miro GAVRAN rođen je 1961. u Gornjoj Trnavi pokraj Nove Gradiške. Književnik je i dramatičar. Godine 1986. diplomirao je dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti. Debitirao je 1983. godine dramom *Kreontova Antigona* u Dramskom kazalištu *Gavella* u Zagrebu u kojoj je na umjetnički snažan način progovorio o političkoj manipulaciji. U razdoblju 1986. – 1989. radio je kao dramaturg Teatra &TD u Zagrebu, a 1989. – 1992. bio je ravnatelj toga kazališta. Pokretač je i urednik nekoliko književnih i kazališnih časopisa, a godine 2002. pokreće Teatar GAVRAN, čiji je umjetnički voditelj do danas. Od 2016. član je uredništva časopisa *Forum*. Godine 2014. izabran je za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu i za člana Ruske akademije književnosti u Moskvi, a 2016. postaje članom Slavenske akademije književnosti i umjetnosti sa sjedištem u bugarskom gradu Varni. Od 2022. počasni je član HAZU BiH, a od 2021. predsjednik Matice hrvatske. Napisao je 11 romana za odrasle, 10 knjiga za djecu i mlade i 55 kazališnih tekstova. Dobitnik je više od trideset književnih i kazališnih nagrada u Hrvatskoj i inozemstvu, među njima i Nagrade *Central European Timea* 1999. u Budimpešti koja se dodjeljuje najboljim srednjoeuropskim piscima za cjelokupan opus, Nagrade *Europski krug* 2003. u Zagrebu za afirmaciju europskih vrijednosti i prestižne Nagrade *Dr. Alois Mock Europa Preis* u Beču. Odlikovan je s više odličja, među njima ordenom Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića i ordenom Reda kneza Branimira s ogrlicom. Godine 2018. godine od predsjednika Republike Austrije primio je Zlatni orden časti za zasluge u Republici Austriji. Najizvođeniji je hrvatski dramatičar u svijetu nakon Milana Begovića. O tome svjedoči 428 premijernih izvedaba diljem svijeta od New Yorka do Tel Aviva, od Beča do Washingtona, od Pariza do Rio de Janeira, od Tirane do Varšave. Vjerojatno je jedini živući dramatičar u svijetu kojem je u čak pet zemalja (od kojih nijedna nije njegova domovina) organiziran kazališni festival na kojem se izvode samo njegove drame i komedije. Riječ je o festivalu *GavranFest*, koji se u protekla dva desetljeća održao 14 puta, i to u Slovačkoj, Poljskoj, Češkoj, Njemačkoj i Srbiji. O kvaliteti njegova književnoga stvaralaštva svjedoče prijevodi na 42 jezika. Uvrštavan je u brojne antologije, hrestomatije, udžbenike književnosti u zemlji i inozemstvu te u osnovnoškolsku i srednjoškolsku lektiru. Njegov izbor za redovitoga člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti priznanje je najizvođenijemu suvremenom hrvatskom dramskom autoru i doprinos ugledu Akademije.

* * * *

Dražen KATUNARIĆ rođen je 1954. u Zagrebu. Pjesnik je, esejist, prozaik i urednik. Srednju školu i Filozofski fakultet završio je u Zagrebu. Studij filozofije završio je 1978. na Sveučilištu humanističkih znanosti u Strasbourgu. Katunarić je pjesnik velike međunarodne recepcije. Autor je četrdeset knjiga, od kojih su neke objavljene u Belgiji, Francuskoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Argentini, Rumunjskoj i Makedoniji. Djela su mu prevedena na engleski, francuski, španjolski, slovenski, bugarski, mađarski, rumunjski, korzički, njemački i talijanski. Sudjelovao je na mnogim međunarodnim festivalima poezije. Zastupljen je u svim najvažnijim antologijama suvremene hrvatske poezije i u nekoliko francuskih izbora hrvatskog pjesništva. Dobitnik je Brankove nagrade za najbolju prvu knjigu poezije u Jugoslaviji (1984.), Nagrade *Tin Ujević* za najbolju pjesničku knjigu (1994.), Nagrade Matice Hrvatske (1998.), Nagrade *Europski krug* za književni doprinos europskim vrijednostima (1998.), Međunarodne nagrade *Menada* za specifičnu vrijednost poezije (Makedonija, 2003.), Nagrade *Steiermärkische Sparkasse* (2009.) za roman *Prosjakinja / Die Bettlerin*, Nagrade *Balkanica* Rumunjskog društva pisaca za doprinos poeziji, Nagrade Dragutina Tadijanovića koju dodjeljuje Zaklada HAZU, *Maslinova vijenca* u sklopu pjesničke manifestacije *Ča, kaj, što*, a bio je i finalist ugledne francuske Nagrade *Mallarmé*. Dodijeljen mu je Red viteza umjetnosti i književnosti francuskog Ministarstva kulture te Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

Radio je kao bibliotekar u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici, bio je urednik u izdavačkoj kući Mladost, urednik hrvatskog izdanja časopisa *Lettre internationale*, glavni urednik časopisa Društva hrvatskih književnika *Most / The Bridge* i časopisa na stranim jezicima Hrvatskog društva pisaca *Relations*. Trenutno je glavni urednik *Europskoga glasnika* (izdavač HDP) i urednik u izdavačkoj kući Litteris. Bio je potpredsjednik Hrvatskog P.E.N. centra. Uz bogat pjesnički opus, autor je i zapaženih knjiga ogleđa i romanopisac.

Katunarić je književnik koji se priklanja temama i postupcima modernističkog nasljeđa. Njegovo pjesništvo vremenske nostalgije mediteranskoga poetskog kruga prepoznaje zvučnost tradicije, ali uvijek radije bira jednostavnost bljeskovitog trenutka života. U proznom je stvaralaštvu tematski i kompozicijski inovativan. Katunarićev esejistički dio opusa neosporan je doprinos žanru ogleđa koji pokazuje autorovo izvrsno poznavanje hrvatske književne tradicije, ali i sposobnost dijaloga s reprezentativnim autorima francuske škole mišljenja. Katunarić je autor koji svojim književnim i javnim djelovanjem može pridonijeti ugledu Akademije.

* * * *

VII. RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

Gordana BAKIĆ rođena je 1972. u Zagrebu. Diplomirala je 2001. na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje je danas redovita profesorica.

Dosadašnjim umjetničkim radom kontinuirano istražuje prostor slike i crteža te mogućnosti njihova uzajamnog transformiranja. U njezinim izlagačkim projektima crtež i slika često su isprepleteni, kako u dvodimenzionalnim formatima, tako i u složenim trodimenzionalnim konstrukcijama, svojevrsnim ambijentalnim instalacijama, te ponekad zauzimaju površinu čitavoga galerijskoga prostora. Njezini izložbeni prostori postaju mjesta monumentalnih struktura akumulirajući svojim postavom cjelokupna autoričina istraživanja. Takvo ekspanziranje slike zaokruženo je dvjema recentnim izložbama 2023. godine – u Domu hrvatskih likovnih umjetnika u Zagrebu pod nazivom *Različita slika* te *Panorame stalnog kretanja* u Galeriji umjetnina u Splitu. Cjelokupni umjetnički opus Gordane Bakić, osim istraživanja slike kao promjenjive prostorne forme, obuhvaća i različite pristupe umjetničkom radu kao što su ciklusi slika na platnu, grafike, crteži nepravilnih organskih formata, dnevnički zapisi, akrilni objekti, imaginarni crtački putopisi i umjetničke knjige. Radove je izlagala na više od trideset samostalnih i šezdeset skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Među dobivenim nagradama najvažnije su dvije nagrade Hrvatskoga društva likovnih umjetnika – za najbolju mladu umjetnicu 2003. godine te za izložbu *Obnavljanje* 2017. godine u Galeriji Studentskoga centra u Zagrebu. Na početku karijere deset godina radila je na oslikavanju scenografija u Hrvatskome narodnom kazalištu i u Gradskome dramskom kazalištu *Gavella* u Zagrebu te u brojnim drugim kazalištima u Hrvatskoj sudjelujući na raznim projektima i suradnjama, što je utjecalo i na njezin daljnji razvoj kao slikarice. Kao sveučilišna profesorica, uz aktivan umjetnički rad, kontinuirano razvija nastavni proces uključivanjem u međuinstitucionalnu suradnju te vođenjem radionica i projekata. Uspješno vodi višegodišnje likovne manifestacije i terensku nastavu sa studentima Likovne akademije gdje su crtež i crtačko umijeće glavna preokupacija. Bogat i vrlo raznovrstan opus slikarice i likovne umjetnice Gordane Bakić odlikuje se javnom prepoznatljivošću i likovnom vrsnoćom. Njezino umjetničko stvaralaštvo i rezultati u svim područjima njezina djelovanja afirmiraju je kao poznatu i priznatu umjetnicu.

* * * *

VIII. RAZRED ZA GLAZBENU UMJETNOST I MUZIKOLOGIJU

Srećko BRADIĆ rođen je 1963. u Samoboru. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je najprije glazbenu kulturu, a potom i kompoziciju (1998.) u klasi prof. Stanka Horvata. U istoj je ustanovi od 2000. predavač, zatim docent te izvanredni profesor, a od 2011. redoviti profesor na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju. Dugogodišnji je umjetnički ravnatelj festivala *Samoborske glazbene jeseni*, u okviru kojeg je ustanovio i natjecanje za najbolju kompoziciju mladih skladatelja. Uz izrazitu sklonost velikim formama, njegov skladateljski izričaj odlikuje zvukovno bogatstvo, ekspresionistička zasićenost bojama i širina poteza te čvrsta ukorijenjenost u tradicionalnim premisama obogaćenim istraživanjima novih zvučnih prostora. Njegova je instrumentacija zvučna i pastozna, karakteristična po tamnim, zagasitim bojama i dojmljivoj upotrebi limenih puhaćih instrumenata. Izrazito je promišljen skladatelj, pa je broj njegovih skladbi značajniji po kvaliteti nego po opsegu, no među njegovih četrdesetak skladbi prevladavaju velike orkestralne i instrumentalno-vokalne forme. U sezoni 2015./2016. bio je rezidencijalni skladatelj Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije. Među njegovim se djelima ističu opera *Crux Dissimulata* (2008.) na libreto Ivana Vidića, orkestralni opusi (dvije Simfonije (2012. i 2023.), *Penetration* za klavir i gudače (1993.), *Veneri* (1996.), *Homo erectus* (2003.), *Concerto da chiesa – 6. Zagrebački koncert* (2011.), *Koncert za violinu, violončelo i orkestar* (2002.), *Koncert za klavir i orkestar* (2003.), *Koncert za flautu i orkestar* (2010.), *Sorrow*, za gudački orkestar (2020.) i dr., niz komornih skladbi (gudački trio, dva gudačka kvarteta, dva klavirska kvinteta, *Šest bagatela za klavir i dr.*) i posebno velika instrumentalno-vokalna djela – *Credo* (1994.), *Requiem* (2015.), *Miserere* (2016.) i *Stabat mater* (2021.). U njima se dubokim i suštinskim poniranjem u slojevitu duhovnost kanonskih sakralnih tekstova eksponirao kao jedan od naših najistaknutijih skladatelja duhovne glazbe. Iako se u tim djelima može nazrijeti utjecaj Ligetija i autora takozvane poljske škole, Bradić se ne libi naglasiti fragmente lirske katarze rabeći, uz oštre i disonantne tonske sklopove, i potpuno tonalitetne obrasce. Dobitnik je niza nagrada i priznanja, među kojima se ističu Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu (1995.), Nagrada *Stjepan Šulek* (1999.), Nagrada Grada Samobora za kulturu (2000.) te Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja (2021.).

* * * *

Olja JELASKA rođena je 1967. u Splitu. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirala je glazbenu teoriju i nakon toga upisala kompoziciju u klasi prof. Marka Ruždjaka; diplomski rad bila joj je opera *Komorni trio* po tekstovnom predlošku Slavka Batušića (1994.). Potom se usavršavala na seminarima za suvremenu glazbu u Białystoku (Poljska) i Darmstadtu (Njemačka). Interes za izvaneuropske kulture odveo ju je 1998. na susret mediteranskih akademija u Damask (Sirija) te na dva duža studijska boravka u Kini (2016. i 2018.). Nakon što je 1997. – 2016. djelovala na Glazbenom odjelu Umjetničke akademije u Splitu, 2016. prelazi kao redovni profesor na zagrebačku Muzičku akademiju, gdje predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju. Osebujuan i samosvojan glazbeni jezik Olje Jelaske mogao bi se okarakterizirati kao svojevrsna inačica postimpresionizma obojena intimističkim ugođajima i obogaćena iskustvima istočnjačkih kultura u glazbenom i interesnom spektru. Na to ukazuju i mnogi naslovi njezinih skladbi (*Sfinge, Vjetar u planini Karmel, Cvijet šaronski, Miris cedra libanonskog...*). Druga joj je stalna inspiracija more, sa svim svojim tajnama i mijenama (*Modri val, Amfore, Pjesma o valovima, San o jedru i soli, Poljubac mora...*). Posebno valja istaknuti nekoliko skladbi nastalih u Kini, u kojima je s mnogo interesa i kohezijske slobode koristila tradicionalni kineski instrumentarij (*Endless vibration* za veliki kineski nacionalni orkestar (2017.), *Painted metamorphosis* za puhači trio (oboa, klarinet i fagot) i ansambl kineskih tradicijskih glazbala (2016.). Poput svojeg profesora Marka Ruždjaka, rado sklada djela za manje, nekonvencionalne komorne sastave dajući im nerijetko poetske naslove. Apartna zvukovna profinjenost, uz literarne i likovne asocijacije u često slobodnim formama njezinih skladbi, čine Olju Jelasku izdvojenom i značajnom pojavom u novijem razvoju hrvatske glazbe. Djela joj se kontinuirano izvode u Hrvatskoj i inozemstvu i na repertoaru su mnogih renomiranih solista i ansambala. Skladala je i dvije opere – već spomenuti *Komorni trio* i *U traganju za plavom pticom* (2019.). Među brojnim nagradama i priznanjima (Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu (1993.), nagrade *Josip Štolcer Slavenski* (2006.) i *Vladimir Nazor* (2014.), nekoliko nagrada *Porin* i dr.) ističe se i Nagrada HAZU 2018. za orkestralnu skladbu *Modri val*.

* * * *

Krešimir SELETKOVIĆ rođen je 1974. u Slavonskome Brodu. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je kompoziciju u razredu prof. Davorina Kempfa. Usavršavao se na ljetnim tečajevima u Austriji i Poljskoj (1997.), u Njemačkoj (Darmstadt, 1998.) te u Mađarskoj i Hrvatskoj (Grožnjan) 1999. Zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, danas u zvanju redovitog profesora na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe, a 2013. – 2019. bio je prodekan za nastavu. U razdoblju 2003. – 2012. bio je urednik edicije *Ars Croatica* Hrvatskog društva skladatelja te istovremeno umjetnički savjetnik, a 2012. – 2018. i umjetnički ravnatelj *Muzičkog biennala* u Zagrebu. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, Nagrade *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja (2000.), Nagrade Fonda *Stjepan Šulek* (2004.), Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski* (2009.) i drugih priznanja. Njegov balet *Air*, praizveden na zagrebačkom *Biennalu* 2011., dobio je Nagradu hrvatskog glumišta. Istaknuti je producent snimaka djela hrvatske glazbe, zahvaljujući čemu je višestruki dobitnik Nagrade *Porin*. Autor je sedamdesetak skladbi s raznih glazbenih područja koje su izvođene diljem svijeta (Austrija, Italija, Rusija, Litva, Slovačka, Luksemburg, Njemačka, Kanada, Kina i dr.), u kojima propituje mnoge postulate suvremenih glazbenih strujanja ne zazirući ni od zasada tradicionalnoga glazbenog izričaja. Njegov glazbeni izraz pokazuje rijetku elastičnost i otvorenost prema svim stremljenjima u suvremenoj glazbi, no osobnost pristupa i konstrukcijska smionost njegovih skladbi daleko su od bilo kakvog eklekticizma. Među važnijim djelima, uz niz komornih, solističkih, vokalnih i elektroničkih skladbi, ističu se *Minimo* za simfonijski puhači orkestar (1997.), *Animo* za simfonijski orkestar (2003.), *Lacrimae* za gudače (2009.), *Treći zagrebački koncert* (2011.), *Dystopia* za veliki orkestar (2021.) i *Pet stadija žalovanja* za mješoviti zbor i violončelo (2022.). Vrijedi istaknuti Seletkovićev interes za didaktičku literaturu (etide i vježbe za klavir, violinu i druge instrumente), u kojoj nastoji približiti tekovine suvremene glazbe učenicima glazbenih škola, a taj interes potvrđuju i njegove zapažene glazbe za dječje i lutkarske predstave *Kako je deva dobila grbu* (2002.) i *I drvo je bilo sretno* (2003.). Godine 2019. odlikovan je odličjem Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Od 2020. član je suradnik Hrvatske akademije u Razredu za glazbenu umjetnost i muzikologiju.

* * * *

IX. RAZRED ZA TEHNIČKE ZNANOSTI

Stanislav KURAJICA rođen je 1965. u Dubrovniku, gdje je završio osnovnu i srednju školu. Redoviti je profesor u trajnom zvanju na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu u znanstvenom području tehničkih znanosti, u znanstvenom polju kemijskog inženjerstva i znanstvenom polju drugih temeljnih tehničkih znanosti. Na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije zaposlio se nakon diplomiranja, 1991. Doktorirao je 1998. na istom fakultetu. Veteran je Domovinskog rata, u kojem je sudjelovao kao član Oružanih snaga Republike Hrvatske. Obnašao je dužnosti dekana, prodekana i predstojnika zavoda te člana Senata i Vijeća tehničkog područja Sveučilišta u Zagrebu. Znanstvena djelatnost Stanislava Kurajice usmjerena je na znanost i inženjerstvo materijala, posebice nanomaterijala, tehničke keramike i katalizatora te kinetiku reakcija u čvrstom stanju. Istražuje i primjenjuje napredne metode sinteze, posebice sol-gel i hidrotermalnu sintezu, rendgensku difrakcijsku analizu i termoanalitičke metode. Nanotehnologijom se bavi cijelu znanstvenu karijeru, već od prvih istraživanja vezanih uz transparentnu staklokeramiku, a zatim interes širi na različite aspekte nanotehnologije, na same nanomaterijale te tehnike njihove sinteze i karakterizacije. Jedan je od začetnika istraživanja nanotehnologije u Hrvatskoj; prvi projekt s prefiksom „nano“ u naslovu započeo je 2003. Objavio je više od 130 znanstvenih publikacija, od kojih 80-ak u međunarodnim časopisima referiranim u bazi *WoS CC* i dvije knjige – udžbenika. Znanstvena istraživanja i laboratorijska mjerenja provodi u suradnji s europskim i hrvatskim sveučilištima, znanstvenim institutima i istraživačkim centrima u industriji. Suradnjom s gospodarstvom obuhvatio je širok spektar analiza vezanih uz kontrolu kvalitete, najčešće fazne analize metodom rendgenske difrakcije na prahu, potom termičke analize metodom diferencijalne termičke i termogravimetrijske analize. Osnivač je i prvi predsjednik Hrvatskog društva za keramičke materijale, član Američkog nano društva (*American Nano Society*), Europskoga keramičkog društva (*European Ceramic Society*), Hrvatskog društva kemijskih inženjera i Hrvatskog društva za materijale i tribologiju. Dobitnik je Državne nagrade za znanost – Godišnje nagrade za znanost za područje tehničkih znanosti 2021. i Nagrade *Fran Bošnjaković* Sveučilišta u Zagrebu 2014. Suautor je inovacije nagrađene s dvije zlatne i srebrnom medaljom na međunarodnim sajmovima inovatora u inozemstvu. Istaknuti je znanstvenik u području znanosti i inženjerstva materijala koji istraživanja s motrišta tehničkih znanosti nadopunjuje promišljanjem društvenih, ekoloških i gospodarskih aspekata novih tehnologija.

* * * *

Jurica SORIĆ rođen je 1954. u Trogiru. *Professor emeritus* je Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1978., magistrirao 1984., a doktorirao 1989. na Fakultetu strojarstva i brodogradnje (FSB) u Zagrebu, gdje je radio od 1980. Djeluje u znanstvenim poljima temeljnih tehničkih znanosti i strojarstva. Bavi se razvojem numeričkih metoda za analizu inženjerskih konstrukcija na temelju tehnike konačnih elemenata. Usavršavao se na Sveučilištu Ruhr u Bochumu, u SR Njemačkoj, u dva navrata kao stipendist zaklada DAAD (*Deutscher Akademischer Austauschdienst*) i *Alexander von Humboldt*, a zatim na Sveučilištu države Kalifornije (*University of California*) u Irvineu kao stipendist Fulbrightove zaklade. Jurica Sorić ostvario je zapažen znanstveni doprinos analizi čvrstoće i stabilnosti nelinearnih i elastoplastičnih problema tankostijenih ljuškastih konstrukcija razvojem naprednih konačnih elemenata. Razvio je nove višerazinske numeričke algoritme za matematičko modeliranje procesa deformiranja heterogenih materijala i nastanka oštećenja na mikrorazini, koje je uspješno primijenio i za rješavanje problema u medicini. Svoja istraživanja proširio je na primjenu umjetne inteligencije u računalnoj mehanici. Jurica Sorić autor je dviju znanstvenih monografija i jednoga sveučilišnog udžbenika, uz koje su stasali mnogi inženjeri strojarstva, brodogradnje i zrakoplovstva. Posebno se ističe II. izmijenjeno i dopunjeno izdanje knjige *Metoda konačnih elemenata – linearna i nelinearna analiza konstrukcija* kao kapitalno djelo koje sadrži mnoga originalna rješenja. Objavio je oko 300 znanstvenih radova u vodećim međunarodnim časopisima i zbornicima radova s međunarodnih skupova. Održao je također niz pozvanih predavanja na istaknutim sveučilištima: *Imperial College London, Universitaet Kassel, Leibniz Universitaet Hannover, Universitaet Stuttgart, University of California Irvine, KIT Karlsruhe, TU Darmstadt, TU Graz* i drugdje. Jurica Sorić aktivan je član suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 2008. Istaknuo se svojim radom u Razredu za tehničke znanosti i kao član Znanstvenog vijeća za pomorstvo. Održao je više predavanja u Akademiji i objavio tri članka u časopisu *RAD. Tehničke znanosti*. Organizirao je i pozvana predavanja istaknutih znanstvenika prof. K. J. Bathea s Tehnološkog sveučilišta države Massachusetts (MIT), u SAD-u, prof. P. Wriggersa sa Sveučilišta u Hannoveru i drugih. Za svoj uspješni znanstveni rad Jurica Sorić dobio je nekoliko zapaženih nacionalnih i međunarodnih nagrada i priznanja, od kojih se ističu: Državna nagrada za znanost 2000., Nagrada *Josip Juraj Strossmayer* 2004., Nagrada HAZU 2005., Nagrada *Fran Bošnjaković* Sveučilišta u Zagrebu 2018. te Nagrada *CEACM Prof. Mang Award* Srednjoeuropskog udruženja za računalnu mehaniku 2023.

* * * *

Zvonimir ŠIPUŠ rođen je 1964. u Zagrebu. Diplomirao je i magistrirao na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu (FER). Doktorirao je na Tehnološkom sveučilištu Chalmers (*Chalmers University of Technology*), u Göteborgu, u Švedskoj. Redoviti je profesor u trajnome zvanju na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. Bio je predstojnik Zavoda za komunikacijske i svemirske tehnologije. Utemeljitelj je i voditelj Laboratorija za primijenjenu optiku na FER-u. U razdoblju 1994. – 1997. znanstveno se usavršavao na Odjelu za tehnologiju mikrovalova Tehnološkog sveučilišta Chalmers u Göteborgu. Kao gostujući znanstvenik boravio je u posjetima u više znanstvenih institucija: u Švicarskome saveznom institutu za tehnologiju (*Swiss Federal Institute of Technology – EPFL*), u Lausanneu, u Švicarskoj; u KTH Kraljevskom institutu za tehnologiju (*KTH Royal Institute of Technology*), u Stockholmu, u Švedskoj; na Sveučilištu države Michigan (*University of Michigan*), u Ann Arboru, u SAD-u; na Sveučilištu Karla III. u Madridu (*University Carlos III of Madrid*), u Španjolskoj. Znanstvenoistraživačka djelatnost Zvonimira Šipuša vezana je uz analitičke i numeričke metode u elektromagnetizmu, uz analizu mikrovalnih antena i antenskih nizova te uza svjetlovodne komunikacijske i senzorske sustave. Zvonimir Šipuš već se tridesetak godina bavi razvojem analitičkih i numeričkih modela pogodnih za modeliranje periodičkih elektromagnetskih struktura te za analizu mekih i tvrdih elektromagnetskih površina. Autor je ili koautor više od 325 znanstvenih radova. Koautor je i četiriju međunarodnih patenata (u SAD-u i u Europi). Bio je mentorom 13 doktorskih studenata koji su uspješno obranili doktorsku disertaciju. Suradivao je s istraživačkim grupama na istaknutim svjetskim sveučilištima. Član je Znanstvenog centra izvrsnosti za znanost o podacima i kooperativne sustave, gdje je voditelj istraživačke domene *Sveprisutni senzori i umrežene usluge usmjerene čovjeku*. Zvonimir Šipuš doprinos razvoju gospodarstva u Republici Hrvatskoj ostvaruje razvojem prototipova komponenata i uređaja kroz ugovorene projekte s industrijom te provođenjem cjeloživotnog obrazovanja stručnoga osoblja. Bio je uključen u razvoj različitih komponenata i uređaja u suradnji s tvrtkama u RH. Na preddiplomskom, diplomskom i doktorskom studiju FER-a Zvonimir Šipuš uveo je i predavao veći broj predmeta iz područja optoelektronike, optičkih komunikacijskih sustava, antena i propagacije te iz analitičkih i numeričkih postupaka rješavanja elektromagnetskih problema. Od 2006. drži nastavu i u Europskoj doktorskoj školi iz antena. Dobitnik je Godišnje državne nagrade za znanost za istraživanja konformnih antenskih struktura i frekvencijski selektivnih površina 2006. te Zlatne plakete *Josip Lončar* Fakulteta elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu.

* * * *

ČLANOVI SURADNICI

I. RAZRED ZA DRUŠTVENE ZNANOSTI

Lovro KUNČEVIĆ rođen je 1979. u Zagrebu. Doktorirao je iz znanstvene grane povijesti 2012. godine na Srednjoeuropskom sveučilištu (*Central European University*) u Budimpešti. Zaposlen je u HAZU, u Zavodu za povijesne znanosti u Dubrovniku, od 2008. U zvanje višega znanstvenog suradnika izabran je 2020. Lovro Kunčević plodan je znanstvenik sa značajnom međunarodnom reputacijom: objavio je dvije autorske knjige, od kojih je za jednu nagrađen Nagradom *Mirjana Gross* za najbolju knjigu iz historiografije (2015.), tri uredničke knjige, oko 25 znanstvenih radova (mahom izvornih), od čega znatan dio u prestižnim časopisima i kod uglednih inozemnih nakladnika (*Cambridge, Brill, Routledge*). Dobitnik je kompetitivnih istraživačkih stipendija u inozemstvu (London, Venecija, Leipzig), a kao istraživač sudjelovao je na nizu domaćih i međunarodnih projekata, među kojima treba istaknuti ono koje je u tijeku (*European Research Council, HRZZ*). Arhivska istraživanja provodio je u Italiji, Španjolskoj i Engleskoj, a izlagao je i na velikom broju skupova u domovini i inozemstvu (Oxford, Petrograd, London, Beč, Budimpešta itd.). Izvršni je urednik časopisa *Dubrovnik Annals* (a1 publikacija). Lovru Kunčevića odlikuju znanstveni rezultati, posebno na međunarodnom planu, veliko arhivsko i uredničko iskustvo, izvrsno poznavanje stranih jezika i visokovrijedna mreža kontakata u renomiranim stranim institucijama.

* * * *

Vladimir ARČABIĆ rođen je 1985. u Zagrebu. Izvanredni je profesor na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Doktorirao je na istome fakultetu 2015., a 2016. godine boravio je na jednogodišnjem postdoktorskom usavršavanju na Sveučilištu u Alabami, u SAD-u. Pristupnik je svojim dosadašnjim radom pridonio razvoju istraživanja iz područja makroekonomije koje se može organizirati oko četiriju tema: (1) nelinearnosti u makroekonomiji, (2) dohodovne nejednakosti, (3) analiza poslovnih ciklusa te (4) održivosti fiskalne politike. Objavio je više od pedeset znanstvenih i stručnih radova, od čega velik broj u časopisima svrstanim u prvi kvartil baze *Web of Science*, i jednu znanstvenu knjigu te je koautor na tri sveučilišna udžbenika. Dobitnik je Nagrade *Marijan Hanžeković* 2018. godine za najbolji znanstveni članak. Uz to je dobitnik nagrada Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu *Mijo Mirković* (2018. i 2019.), *Ljubomir Martić* (2023.) i *Pero Jurković* (2023.) te Godišnje nagrade za sveukupnu znanstvenoistraživačku produktivnost (2021.). Sudjelovao je na znanstvenim projektima Hrvatske zaklade za znanost, Europskoga socijalnog fonda te Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta s većim brojem publikacija. Vladimira Arčabića odlikuju međunarodno priznati znanstveni rezultati, istraživačka inovativnost i produktivnost, iskustvo u provedbi projekata te visokovrijedna mreža kontakata s renomiranim stranim institucijama.

* * * *

Igor BORZIĆ rođen je 1979. u Splitu. Godine 2003. na Sveučilištu u Zadru stječe zvanje profesora geografije i diplomiranog arheologa, a 2011. titulu doktora humanističkih znanosti u polju arheologije. Od 2004. zaposlen je na Odjelu za arheologiju Sveučilišta u Zadru, na kojem danas djeluje u zvanju izvanrednog profesora. U studijskom programu nositelj je kolegijā iz antičke arheologije na sve tri razine studija. Tijekom karijere bio je suradnik na dvama znanstvenim projektima, a u ulozi voditelja realizirao je dvogodišnji institucionalni istraživački projekt *Gradina i luka svetog Ivana na Korčuli – izolirana točka otočnih dodira*. Aktivan je na nizu arheoloških istraživanja, a s predavanjima i plakatima sudjeluje na tridesetak domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova. Autor je dviju knjiga te više znanstvenih radova o protoantičkoj i antičkoj arheologiji Dalmacije objavljenih kod domaćih i inozemnih izdavača.

* * * *

II. RAZRED ZA MATEMATIČKE, FIZIČKE I KEMIJSKE ZNANOSTI

Ivan HALASZ rođen je 1981. u Zagrebu. Diplomirao je 2003. te doktorirao 2008. godine u polju kemije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Više godina usavršavao se u Institutu *Max-Planck* u Stuttgartu, u Njemačkoj. Od 2012. radi u Institutu *Ruđer Bošković*, gdje je 2022. godine izabran u zvanje znanstvenog savjetnika. U Republici Hrvatskoj jedan je od nositelja razvoja mehanokemijskih reakcija u čvrstom stanju, a specijalnost su mu istraživanje reakcijskih mehanizama te razvoj novih metodologija za *in situ* praćenje, rendgensku difrakciju na prahu sa strukturnom karakterizacijom i Ramanovu spektroskopiju. Objavio je više od 110 znanstvenih radova u časopisima baze *WoS*CC, većinom prve vrijednosne skupine (Q1), citiranim više od 4.000 puta, uz h-indeks 34. Vodio je dva projekta Hrvatske zaklade za znanost, bio je mentor pri izradi triju doktorata, predaje na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Dobio je Državnu godišnju nagradu za znanstveno postignuće na području prirodnih znanosti 2015.

* * * *

III. RAZRED ZA PRIRODNE ZNANOSTI

Melita PEHARDA ULJEVIĆ rođena je 1975. u Zagrebu. Diplomirala je 1997. na fakultetu *College of the Atlantic*, u SAD-u. Magisterij znanosti iz oceanologije obranila je 2000., a doktorat znanosti iz područja biologije 2003. godine, oba na Prirodoslovno-matematičkome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1998. godine zaposlena je u Institutu za oceanografiju i ribarstvo, a 2017. godine izabrana je na radno mjesto znanstvene savjetnice u trajnom zvanju iz područja prirodnih znanosti, u polju biologije. Dr. sc. Peharda Uljević vodeća je znanstvenica iz područja ekologije školjkaša i sklerokronologije u Republici Hrvatskoj i jedna je od vodećih znanstvenica iz područja sklerokronologije školjkaša u Europi. Autorica je više od 90 znanstvenih radova, od kojih su mnogi objavljeni u vodećim znanstvenim časopisima iz područja znanosti o moru. Autorica je monografije *Biologija, ekologija i raznolikost jadranskih školjkaša*, koju je objavio Institut za oceanografiju i ribarstvo 2022. godine. Aktivno sudjeluje u obrazovanju mladih znanstvenika (bila je mentorica pri izradi osam doktorata), popularizaciji znanosti i organizaciji međunarodnih kongresa. Glavna je urednica časopisa *Acta Adriatica* te gostujuća i pomoćna urednica u nekoliko visokorangiranih časopisa. Voditeljica je istraživačkih projekata koje financira Hrvatska zaklada za znanost. Dobitnica je Fulbrightove stipendije (2015./2016.) te godišnje Nagrade HAZU za doprinos na području prirodnih znanosti za 2022. godinu.

* * * *

Danijel BELUŠIĆ rođen je 1978. u Zagrebu. Diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Geofizičkom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, gdje je radio kao asistent, viši asistent i docent 2001. – 2011. Usavršavao se na nekoliko međunarodnih radionica. Jedanaest godina proveo je u inozemnim znanstvenim institucijama, u SAD-u, Australiji, Velikoj Britaniji i Švedskoj. Od 2021. zaposlen je na Geofizičkom odsjeku PMF-a kao redoviti profesor. Istražuje atmosfersku dinamiku i klimatske promjene, s naglaskom na ekstremne događaje (npr. razvoj konvektivnih sustava i pojava udara bure). Do sada je objavio 70 znanstvenih članaka, uglavnom u vrhunskim časopisima, i više od 100 kongresnih priopćenja. Njegovi su znanstveni članci citirani oko 1.400 puta (*Web of Science*, h-indeks 26), odnosno više od 3.100 puta (*Google Scholar*, h-indeks 31). Kao suradnik i kao voditelj bio je angažiran u brojnim projektima što su ih financirale domaće i međunarodne zaklade za znanost. Sudjelovao je u izvođenju nastave u okviru petnaest kolegija na Sveučilištu u Zagrebu i Sveučilištu Monash. Redoviti je recenzent za više od dvadeset međunarodnih časopisa te je dobio nekoliko domaćih i međunarodnih nagrada (primjerice nagrade Svjetske meteorološke organizacije i Europskoga meteorološkog društva). Bavi se i popularizacijom znanosti. Danijel Belušić vodeći je hrvatski meteorolog svoje generacije, čije je djelovanje prepoznato u međunarodnim okvirima.

* * * *

Nikica ŠPREM rođen je 1978. u Zagrebu. Redoviti je profesor na Agronomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je završio osnovno i srednjoškolsko obrazovanje, a zatim i studij agronomije, tijekom kojega je 2001. godine dobio Rektorovu nagradu. Od obrane disertacijskog rada 2009. posvećen je znanstvenoistraživačkom, nastavnom i stručnom radu u znanstvenoj grani lovstva. U matičnoj ustanovi voditelj je pet nastavnih modula u preddiplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj nastavi. U nastavnoj i znanstvenoj karijeri bio je stipendist više prestižnih znanstvenih i nastavno-znanstvenih ustanova iz Austrije, Mađarske, Italije, Španjolske i SAD-a. Djelujući samo 14 godina, prof. Šprem ostavio je u razvoju i promicanju biotehničkih znanosti zapažen trag. Autor je ili koautor više od stotinu znanstvenih radova, od kojih su 84 indeksirana u bazi *WoS*, s ukupnim brojem od 1.101 citata, uz h-indeks 15. Prema bazi *Google Scholar*, na dan 8. travnja 2024. citiran je 2.655 puta, uz h-indeks 24. Bio je mentor pri izradi pet doktorskih disertacija i više od 30 diplomskih i završnih radova, a trenutno vodi četiri kandidata na doktorskom studiju. U razdoblju 2018. – 2021. godine obnašao je dužnost prodekana za znanstvenu infrastrukturu i pokušališta Agronomskog fakulteta.

* * * *

IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

Alan IVKOVIĆ rođen je 1974. u Zagrebu. Na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1999., a 2007. godine položio je specijalistički ispit iz ortopedije. Akademsku godinu 2007./2008. proveo je kao Fulbrightov stipendist u Centru za molekularnu ortopediju Medicinskog fakulteta Sveučilišta Harvard u Bostonu, u SAD-u. Doktorirao je 2009., a dobitnik je i Nagrade za najbolju disertaciju. Godine 2010. zapošljava se u Zavodu za ortopediju KB-a *Sveti Duh*, gdje radi do danas kao voditelj Odjela ortopedije te je zamjenik predstojnika Zavoda. Izvanredni je profesor na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Objavio je više od 50 znanstvenih radova u međunarodnim časopisima koji su dosada citirani u bazi *Google Scholar* 1.540 puta (h-indeks 21). Znatno je pridonio otkriću i razvoju tehnologije uzgoja autologne nosne hrskavice i njezine transplantacije u koljeno te je ispitao učinkovitost na životinjskim modelima i u multicentričnim kliničkim studijama. Voditelj je hrvatskog partnera u sklopu istraživačkih projekata *BIO-COMET*, *BIO-CHIP* i *ENCANTO* ukupne vrijednosti 20 milijuna eura financiranih sredstvima Europske unije. Osobito se istaknuo razvojem i uvođenjem metoda regenerativne i rekonstruktivne ortopedije u svakodnevnu kliničku praksu. Član je uredništva časopisa te mentor pri izradi disertacija i diplomskih radova. Oženjen je i otac je dvaju sinova. U slobodno se vrijeme bavi glazbom.

* * * *

V. RAZRED ZA FILOLOŠKE ZNANOSTI

Ivan ANDRIJANIĆ rođen je 1975. Završio je studije indologije i filozofije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2003.). Usto je i akademski slikar – završio je slikarstvo na Likovnoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (1998.). Doktorirao je pod mentorstvom akademika Mislava Ježića 2010. s temom o vedāntskim komentarima uz Bijelu Yađur-Vedu. Od 2019. izvanredni je profesor na Odsjeku za indologiju i dalekoistočne studije i predstojnik Katedre za indologiju. Do sada je objavio monografiju o filozofiji vedānte (Zagreb, 2012.) te prvu gramatiku sanskrta na hrvatskome (Zagreb, 2019.), koja je ocijenjena najvišim ocjenama. U tisku je njegova opsežna *Povijest Indije*. Godine 2000. dobio je godišnju Nagradu HAZU za najveća dostignuća u filologiji. Radovi Ivana Andrijanića objavljeni su u prestižnim svjetskim filološkim i orijentalističkim časopisima, a njegovi se znanstveni prinosi najviše očituju u utvrđivanju autorstva pojedinih starih tekstova na sanskrtu, kao i u utvrđivanju precizne datacije i relativne kronologije pojedinih sanskrtskih filozofskih i religijskih tekstova. Takve analize mogao je ostvariti samo vrhunski filolog svjetske razine i izvrstan poznavatelj sanskrta, što je moguće postići samo na temelju mukotrpnog proučavanja toga iznimno zahtjevnoga jezika i kulture na njem i filološke specijalizacije u hermeneutici starodrevnih klasičnih tekstova.

* * * *

Kristina ŠTRKALJ DESPOT rođena je 1978. godine. Diplomirala je 2002. i doktorirala 2007. godine na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. U Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje radi od 2003. godine, a od 2012. godine pomoćnica je ravnatelja Instituta. Znanstvena je savjetnica u trajnome izboru od 2022. Usavršavala se na nekoliko inozemnih sveučilišta uključujući Bolognu, Amsterdam, Oxford i Berkeley, sudjelovala je na više od 70 znanstvenih skupova i gostovala s predavanjima na nizu domaćih i inozemnih sveučilišta. Objavila je pet monografija, jednu uredničku knjigu i 58 članaka u domaćim i međunarodnim časopisima iz područja filologije, a za svoj rad dobila je pet nagrada. Znatno je pridonijela proučavanju jezika starije hrvatske književnosti, osobito dugogodišnjim radom na projektu *Starohrvatski rječnik* i kritičkim izdanjem, objavljenim u suradnji, *Bernardinova lekcionara* iz 1495. Istaknula se i svojim radom na kognitivnolingvističkim temama, u kojima je upotrebljavala najsuvremenije korpusne i eksperimentalne metode, osobito vođenjem HRZZ-ova projekta *Repozitorij metafora hrvatskoga jezika*, koji je rezultirao prvom bazom hrvatskih semantičkih okvira, kognitivnih primitiva i predodžbenih shema te konceptualnih metafora i metonimija s jezičnim primjerima.

* * * *

VI. RAZRED ZA KNJIŽEVNOST

Suzana COHA rođena je 1978. u Zagrebu. Književna je znanstvenica. Diplomirala je kroatistiku i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, na kojemu je doktorirala 2009. Od 2002. godine zaposlena je na Odsjeku za kroatistiku Filozofskoga fakulteta u Zagrebu, gdje predaje kolegije iz hrvatske književnosti od kasnoga 18. stoljeća do suvremenosti te iz svjetske književnosti. Od 2021. članica je uredništva edicije Pet stoljeća hrvatske književnosti Matice hrvatske, a od 2022. voditeljica je književnoznanstvenoga i kulturno-umjetničkoga bloka Zagrebačke slavističke škole. Znanstveni opus izv. prof. dr. sc. Suzane Coha obuhvaća dvije autorske knjige s temom stvaranja nacionalnoga identiteta u doba hrvatskoga narodnog preporoda te pedesetak znanstvenih radova u renomiranim domaćim i inozemnim književnoznanstvenim i književnim časopisima i zbornicima. Izv. prof. dr. sc. Suzana Coha svojim je istraživanjima hrvatskih književnih časopisa 19. i 20. stoljeća te književnosti hrvatskoga narodnog preporoda dala izniman doprinos proučavanju književnih temelja nacionalnoga identiteta, pa će kao članica suradnica HAZU imati mogućnost i dalje unaprjeđivati svoja istraživanja i promicati vrijednosti hrvatske književnosti i kulture.

* * * *

Mario KOLAR rođen je 1981. u Koprivnici. Književni je znanstvenik i književni kritičar. Studij kroatistike, slavistike i bibliotekarstva završio je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je i doktorirao 2013. Od 2018. predaje na Odsjeku za kroatistiku Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Rijeci. Objavio je pet autorskih knjiga, 21 znanstveni rad u prestižnim časopisima i zbornicima radova u Hrvatskoj i inozemstvu te brojne književne kritike. Izv. prof. dr. sc. Mario Kolar plodonosan je književni znanstvenik, angažirani sveučilišni profesor i aktivni književni kritičar koji se istaknuo i kao urednik časopisa i zbornika, priređivač izabranih djela hrvatskih pisaca i popularizator hrvatske književnosti. U znanstvenom radu glavni je doprinos dao kroz inovativne analize i interpretacije moderne i postmoderne hrvatske književnosti. Dosadašnji književnoznanstveni rad i rezultati u proučavanju hrvatske književnosti, organizacijske sposobnosti i kontinuirano praćenje zbivanja na suvremenoj književnoj sceni uvjerljiva su potvrda personalnog integriteta i prepoznatljivog subjektiviteta Marija Kolara te su čvrsta jamstva dobrog izbora Razreda za književnost.

* * * *

VII. RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

Davor BRUKETA rođen je 1973. u Zagrebu. Diplomirao je 1997. na Studiju dizajna pri Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Opće je priznat i općepoznat dizajner s 400-tinjak nagrada na svim najvažnijim svjetskim i hrvatskim natjecanjima i izložbama. Stekao je status jednog od najutjecajnijih dizajnera u Hrvatskoj, ali i u svijetu, o čemu svjedoče brojne nagrade, većinom na svjetskim natjecanjima. Jedini je hrvatski dizajner čiji se radovi čuvaju u Knjižnici rijetkih knjiga i rukopisa (*Butler Library*) pri Sveučilištu Columbia te u Sveučilišnoj knjižnici Sveučilišta Yale (*Robert B. Haas Family Arts Library*). Njegov dizajn za knjigu *Nada* postao je dio kolekcije tih knjižnica. Projekt *DNNA* u stalnom je postavu muzeja *Red Dot Design Museum* u Singapuru. Dobitnik je Zlatne kocke *Art Directors Cluba New York*, Canneskog lava, nagradā na natjecanju *Nagoya Design Do* i *Red Dot: Best of the Best* te stotina drugih nagrada. Pozivan je i imenovan u brojne ocjenjivačke sudove nacionalnih, regionalnih i svjetskih natjecanja. Bio je i član ocjenjivačkih sudova nekih od najvažnijih svjetskih natjecanja u području dizajna. O njemu i njegovim radovima pisali su i pišu brojni svjetski mediji. Projekte nastale pod njegovim kreativnim vodstvom redovito objavljuju sve važnije stručne publikacije te pregledi i izložbe dizajna po cijelome svijetu. Radio je na projektima važnim za hrvatsku kulturu, umjetnost, ekonomiju i društvo.

* * * *

Ivana FRANKE rođena je 1973. u Zagrebu. Diplomirala je 1997. na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Zanimljiva je i intrigantna umjetnica koja je vrlo rano prepoznata u Hrvatskoj i u svijetu kao iznimna umjetnička osobnost. U svojem radu oslanja se na iskustva konstruktivističke i suprematističke optičke umjetnosti sustavno istražujući problematiku odnosa između fizičke stvarnosti i realnosti perceptivnih i kognitivnih procesa. Stvara prostorne instalacije u kojima postupkom dematerijaliziranih, gotovo nevidljivih struktura od najlonskih niti upućuje na „tvarnost“ prostorne praznine i svjetlosti. Svojim radovima pokazuje da s novim senzibilitetom, uz pomoć novih tehnologija, „stvari mogu biti drugačije“. S grupom autora s kinetičkom instalacijom predstavljala je Hrvatsku na *Venecijanskom bijenalu arhitekture* 2004. Izlagala je na brojnim izložbama – na *Venecijanskom umjetničkom bijenalu* (2007.), na *Europskom bijenalu suvremene umjetnosti* u Bolzanu (2008.), na *Šangajskom bijenalu* (2016.), na *Yokohama trijenalu* (2020.) te na brojnim drugim izložbama. Dobitnica je Nagrade Hrvatskog društva likovnih umjetnika (2000.), Nagrade Ministarstva kulture Republike Hrvatske na *Trijenalu grafike* (2000.), Nagrade *Josip Račić* u Umjetničkom paviljonu (2009.) te Nagrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na *Sedmom trijenalu grafike* (2016.).

* * * *

VIII. RAZRED ZA GLAZBENU UMJETNOST I MUZIKOLOGIJU

Ivan Josip SKENDER rođen je 1981. u Varaždinu. Jedan je od najistaknutijih skladatelja i dirigenta svoje generacije. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu završio je studij dirigiranja (V. Šutej) i kompozicije (Ž. Brkanović); bio je najmlađi student kompozicije u povijesti Akademije. Usavršavao se u Beču kod U. Lajovica te na nizu skladateljskih i dirigentskih seminara i radionica. Radnu karijeru počeo je u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu, najprije kao zborovođa, pa kao dirigent, a jednu je sezonu obnašao i dužnost direktora Opere. Godine 2019. prelazi na zagrebačku Muzičku akademiju, gdje predaje na odsjecima za kompoziciju i dirigiranje. Od 2012. stalni je dirigent Cantus ansambla. Izrazito je plodan skladatelj, s više od stotinu skladbi. Zanimaju ga apartne zvukovne kombinacije različitih instrumenata, kratke forme, no i opsežniji radovi: tri gudačka kvarteta, Concertino za violončelo, klavir i gudače, *Phantasmagoria* za veliki orkestar te opera *Šuma Striborova*, koja je s 27 izvedaba jedna od najizvođenijih novijih hrvatskih opera. U svojem skladateljskom idiomu koristi na originalan način mnoge tekovine suvremene glazbe, no ne prekida veze s postulatima tradicionalnoga glazbenog nasljeđa. Skladbe su mu izvođene diljem svijeta, a održavao je i skladateljske radionice u SAD-u i Europi. Dobitnik je niza nagrada i priznanja. Ivan Josip Skender jedan je od najperspektivnijih i najplodnijih mladih skladatelja umjetničke glazbe u Hrvatskoj.

* * * *